

Tuần Báo Vô Vi

19 tháng 4 năm 2026

Số 808

Email: tuambaovovi@gmail.com

Website: www.voviphatphap.org

Tuần này :

- Mục Bé Tám
- Lời Vàng Tiếng Ngọc
- Thi Ca của Đức Thầy
- Bên Đèn Đọc Sách

Tờ báo hằng tuần của Pháp Lý Vô Vi Khoa Học Huyền Bí Phật Pháp phục vụ cho bạn đạo Vô Vi thế giới

Mục Bé Tám

Copyright by Lương Sĩ Hằng-Vĩ Kiên. All rights reserved.

Thưa các bạn,

Mục Bé Tám, viết qua tâm KHÔNG, liên hệ với từ quang của Đại Bi, nó cũng là một liều thuốc trị tâm bệnh và giải tỏa uất khí của tim, gan và thận. Không nên cắt xén bất cứ giai đoạn nào, có Đạo Tâm thì sẽ hiểu chiều sâu của Mục Bé Tám. Ước mong các bạn thực hành đúng đắn, thì sẽ cảm thông chiều hướng phát triển của tâm linh.

Kính bái,
Bé Tám

Phần câu hỏi dành cho buổi sinh hoạt “Mục Bé Tám”:

- 1) Sự tự nhiên và hồn nhiên xây dựng bằng cách nào ?
- 2) Tầm xuyên là xuyên nơi nào ?
- 3) Tại sao làm người mà phải rên la ?
- 4) Ốc người có thể hiểu được mọi việc ?
- 5) Ốc người làm sao tiến hóa thâm sâu được ?
- 6) Về không để làm gì ?
- 7) Sự đóng góp xây dựng đại sự chung có hữu ích gì không ?

Copyright © Lương Sĩ Hằng - Vĩ Kiên & VÔ VI. All rights reserved.

1) Atlantic city, 21/11/98 6:55 AM Hỏi: Sự tự nhiên và hồn nhiên xây dựng bằng cách nào ? Đáp: Thừa sự tự nhiên và hồn nhiên từ trong cho đến bên ngoài đều tương ứng trong sự thanh tịnh tạo ra sự hồn nhiên mật thiết, cảm thức sự nhẹ nhàng của Trời Đất phục vụ đều có gốc gát và lý do rõ rệt. Người tu thiếu thanh tịnh sẽ đi ngược lại dòng tiến hóa của tâm linh, hướng ngoài tạo động, khó tu khó tiến. Kệ : Chiều sâu vắng mắt tạo lo phiền Khó khổ không hay sống khó yên Động tịnh không còn duyên học hỏi Độc tài cổ chấp tự tâm xuyên.	2) Atlantic city, 22/11/98 2:45 AM Hỏi: Tâm xuyên là xuyên nơi nào ? Đáp: Thừa tự tâm xuyên là đến một nơi không ngờ được, gọi là tự nhiên và hồn nhiên đến đó, tâm thức hoàn toàn thay đổi, ứng phó với bất cứ hoàn cảnh nào xảy đến. Kệ : Thực hành chẳng có rên la Tiến hóa thâm sâu cũng phải hòa Đời đạo song hành tâm cảm thức Tình thâm hiểu được sống chung nhà.
3) Atlantic city, 23/11/98 5:05 AM Hỏi: Tại sao làm người mà phải rên la ? Đáp: Thừa làm người mà phải rên la vì thiếu thanh tịnh chưa hiểu được vị trí của chính mình, đến đây để làm gì? Rồi sẽ về đâu? Tự thấy chính mình đang bị ràng buộc bởi hoàn cảnh kích động và phản động của tình đời, bắt buộc phải rên la và cầu cứu. Kệ : Vị trí phân hồn vẫn ngất ngơ Hồi sinh học hỏi tiến từ giờ Sơ sinh cho đến đầu xoay bạc Không biết chính mình vẫn ngất ngơ.	4) Atlantic city, 24/11/98 5:45 AM Hỏi: Óc người có thể hiểu được mọi việc ? Đáp: Thừa óc người liên hệ với chấn động thanh tịnh, tự nhiên và hồn nhiên nhiều hơn. Chịu tu sửa càng ngày sẽ được thanh nhẹ hơn, do đó tạo thành niềm tin mà hành sự. Kệ : Tiến hóa thâm sâu nhờ óc người Thực hành chất phát thật là tươi Gieo duyên tận độ người người quý Pháp lý Vô Vi tiến kịp kỳ.
5) Atlantic city, 25/11/98 3:45 AM Hỏi: Óc người làm sao tiến hóa thâm sâu được ? Đáp: Thừa óc người chịu niệm Phật giải nghiệp tâm hướng về không, mới cảm thức được sự thâm sâu, vạn sự trên đời là không, nhiên hậu mới tiến về ánh sáng quân bình mà học hỏi. Kệ : Thâm sâu tiến hóa rõ đuôi đầu Cảm thức chiều sâu có trước sau Quy hội tình người trong chốc lát Cảm thông Trời Phật tự về mau.	6) Atlantic city, 26/11/98 4:50 AM Hỏi: Về không để làm gì ? Đáp: Thừa về không thì mới thấy rõ vạn sự trên đời bởi nhứt không, tự nhiên hồn nhiên là chính gốc. Kệ : Hóa sanh sanh hóa tự tham tòng Vỡ lẽ ngoài trong không đạt được Ý thức tâm hình trong vọng động Quy về một mối chẳng còn trông.
7) Atlantic city, 27/11/98 3:00 AM Hỏi: Sự đóng góp xây dựng đại sự chung có hữu ích gì không ? Đáp: Thừa sự đóng góp hữu ích cho đại sự chung rất hữu ích cho hậu thế, hạnh đức vô biên, Trời Phật chứng tâm, không khác gì hoa nở nghìn năm không héo dăng Trời dăng Phật, việc làm thật sự có ý nghĩa, thật sự xây dựng không oan uổng. Kệ : Thực hành hướng tượng về nguồn Thể thái nhơn tình tự dứt luôn Thành thật thương yêu cùng cảm xúc Thành tâm đóng góp tự về nguồn.	

53 CHƠN KINH

Chơn Kinh 37

*Tâm tùy ý thức chơn tâm tiến
Thức giác bình tâm tự tiến xuyên
Trí ý không ngừng trong phát triển
Tâm hành chơn pháp tự mình yên*

...

Không đi lên làm sao thấy rõ cái nguyên lý của Trời Đất đã hành sự cứu vớt quần sanh. Dùng lý luận suy tư đều giới hạn làm sao tiến tới được. Chỉ hành mở, nó mới tiến tới một phần thôi, cũng không chắc gì toàn diện nhưng mà tâm thân được an lạc. Chịu tu, chịu thiền, thì chắc chắn phải có kết quả tốt. Thiền mới thật sự là tu, lý thuyết không phải thật sự tu. Người áp dụng lý thuyết nói đạo, giảng Kinh Di Đà, chưa hiểu mình, giảng trật lất ra ngoài, không hiểu lục căn lục trần là cái gì, không hiểu tại sao ông Phật ông nói tiếng như vậy, mà người ta nghe người ta cảm động. Tại vì nó không hành, làm sao nó hiểu nguyên khí của Trời Đất mà nó cảm thức lời văn của ông Phật, là nó nghe chơi ỷ lại, rồi chết nó

cũng vậy đó thôi, không có tiến tới nữa, phải đi học lại hết.

Tu phải tu cho đúng, hành phải hành cho đúng. Chớ thấy người ta thấy mình tu ăn chay khổ cực, rồi người ta thương, rồi tưởng đâu hay, không phải đâu. Mình phải sửa mình mới tiến được, không sửa không tiến được, đừng nghĩ chuyện bề ngoài. Chuyện bề ngoài không cứu giúp cho người thật tâm tu, người thật tâm tu là phải phát triển nội thức của chính mình, mới kêu là đắc tâm. Không phát triển được nội thức của chính mình là hoang phí cho một kiếp làm người không biết được tâm linh. Không biết được tâm linh thì không có bao giờ có cơ hội tiến tới. Chỉ có thụt lùi trong cái cố chấp, chậm lụt của chính mình, không hiểu được chiều sâu của đạo tâm, cũng nói, nhưng mà hiểu không được cái chiều sâu. Nói cạn sợt là hay lắm, nhưng mà nói chiều sâu của tâm đạo là không biết, là tại vì thiếu hành.

(còn tiếp)

Lương Sĩ Hằng-Vĩ Kiên

Thi Ca của Đức Thầy

Sàigòn, ngày 11 tháng 11 năm 1972

Tại thế không tu chết khó hòa
Lao đao lận đận biến thành ma
Sống thời chẳng chịu tu hành tiến
Lo chuyện vợ chồng khổ lắm a!

Ban đầu gặp gỡ vui hòa
Sau rồi lại phải rầy rà thở than
Ông lo những chuyện thanh quang
Bà lo những chuyện lập đàn thế sanh
Tình giao giao cảm giữ dành
Đất tiền nhà cửa phân ranh mỗi phần
Chết rồi lập mộ tối cần
Phần ông một cõi xa gần quả nhân
Phần bà tự giải lần lần
Mỗi thân mỗi mộ mỗi phần khác nhau
Thiên cơ huyền bí nhiệm màu
Có khi thuận thoả, khi đầu nhứt đau
Sớm lo tu luyện bộ đầu
Thân mình hồn vía trước sau hiệp hòa
Chung lo thân thượng lập đà
Tiến theo thanh tịnh vượt tà hợp chơn
Tiền căn cởi mở qui huân
Tự tu tự tiến không sờn không phai
Lập trường tự quyết an bài
Lầm sai tự bỏ thâu đài thiên cơ
Điểm tâm xuất phát từ giờ
Tiến theo chơn Phật ước mơ chẳng còn
Không không mà có vuông tròn
Tà tâm vọng động chẳng còn thanh cao.

Lương Sĩ Hằng - Vĩ Kiên

NHÂN GIAN DU KÍ **THÁNH HIỀN ĐƯỜNG**

Dịch Giả: *Đào Mộng Nam*

Nhân Gian Du Kí nguyên bản viết bằng chữ Nho do Thánh Hiền Đường ở Đài Trung thuộc Đài Loan phụ đồng. Trước tác đăng tải trên bán nguyệt san Thánh Hiền và ấn tổng lần thứ nhất năm 1982. Hội Ái Hữu Vô Vi được phép phiên dịch năm 1982 và phổ biến năm 1984.

HỒI HAI MƯƠI

THIÊN LÍ CHIẾU RƠI,

BÁO ỨNG KHÔNG SÓT MỘT MẢY MAY

NHÂN QUẢ QUA LẠI,

OAN NGHIỆP ĐƯƠNG NHIÊN ĐƯỢC GIẢI TRỪ

...

Tế Phạt: Nữ oan hồn họ Lâm này, bữa nay nhờ duyên viết sách Nhân Gian Du Kí, oan hồn có thể thuật lại rành mạch về những nỗi khổ đau đã trải qua, nếu như có tâm học đạo, hẳn là chẳng còn nghĩ tới sự báo thù, nếu như bỏ được nỗi oán ân hận của quá khứ, ta sẽ vì oan hồn mà thuyết pháp và nhận làm đệ tử, có muốn được như vậy không?

Nữ Oan Hồn: Cảm tạ Đại Phạt, cảm tạ Đại Phạt.

(Nữ oan hồn liền quỳ gối cúi đầu vái lạy tạ ân và nghe Tế Phạt thuyết pháp).

Tế Phạt: Hay lắm, này nhé con phải cố gắng tu trì, phải biết là tất cả thiện duyên, ác duyên đều có kiếp trước gieo nhân, chỉ cần nhìn rõ mọi việc, bị ghét bỏ không oán giận, phải có tinh thần hi sinh nhẫn nhục sẽ có ngày công thành quả mãn, chứng được Cửu Phẩm Liên Đài.

Nữ Oan Hồn: Cảm tạ ân sư đã mở trí cho con, đứa gái nhỏ ngu si này sợ rằng khó thành tựu nổi.

Tế Phạt: Trò nữ họ Lâm, con hãy nghe cho rõ, mọi người đều có Phật tính, cho nên việc tu đạo lớn không phân biệt giàu nghèo, sang hèn, chỉ cần có lòng chân thành là có thể khắc phục được mọi khó khăn, không được

tự mình khinh mình, phải biết rõ là con người thấp hèn nhưng có tâm tính tiến vẫn có thể thành đạo, ngược lại có kẻ cao sang mà tâm tính ngạo mạn thì chẳng thể thành đạo. Sách có nói: "Giàu sang học đạo khó, nghèo hèn tu đạo dễ" (*Phú quý học đạo nan, bần ngu tu đạo tiện*) hi vọng con gắng gỏi thực hành.

(Oan hồn bất chợt cảm kích ân sâu, nghẹn ngào nức nở).

Thái Sinh: Hỡi sư tử họ Lâm, Thánh Hiền Đường có rất nhiều bạn đạo nữ tu, tuy chưa đọc nhiều sách, trong tấm lòng vì đạo hơn hẳn các bạn đạo nam, hi vọng sư tử học được tinh thần cao quý của họ, bữa nay tự nhiên sư tử và đức ân sư Tế Phật đã kết được mối duyên thầy trò, quả là sư tử đã được cái may mắn ba đời mới có nổi.

Tế Phật: Điều đó rất đúng bữa nay thời giờ đã trễ, trò nữ họ Lâm này, thầy và Thái Sinh trở lại Thánh Hiền Đường, con phải lo giữ gìn cẩn thận, Thái Sinh mau lên đài sen, chuẩn bị trở về.

(Oan hồn động lòng trắc ẩn, quyến luyến khôn cùng, cầm tay Tế Phật và Thái Sinh nghẹn ngào ngỏ lời từ giã. Thái Sinh cầu chúc phước lành cùng nguyện sẽ phổ biến với chúng sinh dưới gầm trời câu chuyện này để mọi người có thể bỏ ác theo thiện cùng tin Phật đạo. Sau đó chỉ một sát na đã thấy Thánh Hiền Đường hiện ra trước mắt).

Tế Phật: Đã về tới Thánh Hiền đường, Thái Sinh xuống đài sen, hồn phách nhập thể xác.

(còn tiếp)

